

AUGLÝSING

um tvísköttunarsamning við Sviss.

Samningur milli Íslands og sambandsríkisins Sviss til að koma í veg fyrir tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir, sem undirritaður var í Bern 10. júlí 2014, öðlaðist gildi 6. nóvember 2015.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.
Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 11. desember 2015.

Gunnar Bragi Sveinsson.

Stefán Haukur Jóhannesson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR MILLI
ÍSLANDS
OG
SAMBANDSRÍKISINS SVISS
TIL AÐ KOMA Í VEG FYRIR TVÍSKÖTTUN
AÐ ÞVÍ ER VARÐAR SKATTA Á TEKJUR OG EIGNIR

Ríkisstjórn Íslands og Svissneska sambandsráðið
SEM ÓSKA að gera með sér samning til að koma í veg fyrir tvísköttun að því er varðar skatta
á tekjur og eignir
HAFA KOMIÐ SÉR SAMAN um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til.

Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í öðru eða báðum samningsríkjunum.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til.

- Samningur þessi tekur til skatta af tekjum og eignum sem eru lagðir á vegna samningsríkis eða sjálfstjórnarhéraða eða sveitarstjórna þess, án tillits til þess á hvern hátt þeir eru á lagðir.
- Til skatta af tekjum og eignum teljast allir skattar sem lagðir eru á heildartekjur, á heildareignir eða á hluta tekna eða eigna, þar með taldir skattar af hagnaði af sölu lausafjár eða fasteigna, skattar af heildarfjárhæð launa sem greidd eru af fyrirtækjum, svo og skattar af verðmætisaukningu.
- Gildandi skattar, sem samningurinn tekur til, eru einkum þessir:
 - Á Íslandi:
 - tekjuskattar ríkissjóðs;
 - útsvar til sveitarfélaganna;
(hér á eftir nefndir „íslenskur skattur“);
 - Í Sviss: Sambands-, Kantónu og sveitarstjórnarskattur:
 - á tekjur (heildartekjur, launatekjur, eignatekjur, viðskiptahagnað, söluhagnað og aðrar tegundir tekna); og
 - á eignir (heildareignir, lausafjáreignir og fasteignir, atvinnurekstrareignir, innborgað eigið fé, varasjóð og allar aðrar tegundir eignar);
(hér á eftir nefndir „svissneskur skattur“).
- Samningurinn skal einnig taka til allra þeirra skatta, sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar, sem lagðir eru á eftir undirritunardag hans til viðbótar við eða í staðinn fyrir gild-

andi skatta. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu tilkynna hvort öðru um allar verulegar breytingar sem gerðar hafa verið á skattalögum ríkjanna.

5. Samningurinn skal ekki taka til svissnesks afdráttarskatts af happdrættisvinningum.

3. gr.

Almennar skilgreiningar.

1. Í þessum samningi er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir, nema annað leiði af samhenginu:
- „Ísland“ merkir Ísland og, þegar heitið er notað í landfræðilegum skilningi, landsvæði Íslands, þar með talin landhelgin og sérhvert það svæði utan landhelginnar þar sem Ísland hefur samkvæmt þjóðarétti lögsögu eða fullveldisréttindi að því er varðar hafsbotninn, botnlög hans og hafíð yfir honum, og náttúruauðlindir þeirra;
 - „Sviss“ merkir Sambandsríkið Sviss, eins og tiltekið í lögum þess í samræmi við þjóðarétt;
 - „aðili“ merkir mann, félag og sérhver önnur samtök aðila;
 - „félag“ merkir sérhverja persónu að lögum eða sérhverja aðra einingu sem telst persóna að lögum að því er skatta varðar;
 - „fyrirtæki í samningsríki“ og „fyrirtæki í hinu samningsríkinu“ merkja fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í samningsríki og fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, eftir því sem við á;
 - „samningsríki“ og „hitt samningsríkið“ merkja Ísland eða Sviss eftir því sem samhengið gefur til kynna;
 - „flutningar á alþjóðaleiðum“ merkir flutninga með skipi eða loftfari sem rekið er af fyrirtæki sem hefur raunverulega framkvæmdastjórn í samningsríki, nema skipið eða loftfarið sé einöngu notað milli staða í hinu samningsríkinu;
 - „bært stjórnvald“ merkir:
 - á Íslandi, fjármálaráðherra eða fulltrúa ráðherra;
 - í Sviss, forstöðumann fjármálaskrifstofu sambandsins eða fulltrúa hans;
 - „ríkisborgari“ merkir hvern mann sem hefur ríkisfang samningsríkis, sérhvern lögaðila, sameignarfélag eða samtök sem byggja réttarstöðu sína sem slíka á gildandi lögum í samningsríki;
 - „lífeyriskerfi“ merkir áætlun, kerfi, sjóð, stofnun, fjárhaldssjóð eða aðra skipan sem er komið á í samningsríki, sem er:
 - undir eftirliti og almennt undanþegin tekjuskatti í því ríki; og
 - er rekin aðallega til þess að hafa umsjón með eða sjá fyrir lífeyri eða eftirlaunum eða afla tekna í þágu þess konar skipanar, einnar eða fleiri.
2. Við framkvæmd samningsríkis á ákvæðum þessa samnings á hverjum tíma skulu öll hugtök sem ekki eru skilgreind í samningnum, nema annað leiði af samhenginu, hafa sömu merkingu og þau hafa á þeim tíma samkvæmt lögum viðkomandi ríkis að því er varðar þá skatta sem samningurinn tekur til. Sú merking, sem hugtakið hefur samkvæmt viðeigandi skattalögum þess ríkis, skal ganga framur þeirri merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt öðrum lögum þess ríkis.

4. gr.

Heimilisfastur aðili.

1. Í þessum samningi merkir hugtakið „aðili heimilisfastur í samningsríki“ sérhvern þann aðila sem samkvæmt lögum þess ríkis er skattskyldur þar vegna búsetu, heimilisfesti, aðseturs stjórnar eða af öðrum svipuðum ástæðum, og felur einnig í sér það ríki og sjálfstjórnarhéruð eða sveitarstjórnir þess. Hugtakið felur þó ekki í sér neinn þann aðila sem eingöngu er skattskyldur í þessu ríki af tekjum sem eiga uppruna sinn í því ríki eða af eignum sem þar eru staðsettar. Hugtakið felur í sér sameignarfélag sem stofnað er eða skipulagt er í samræmi við lög annars hvors samningsríkjanna.
2. Þegar maður telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum skv. 1. mgr. skal ákvarða stöðu hans með eftirfarandi hætti:
- maður telst einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann á fast heimili; eigi maður fast

- heimili í báðum ríkjunum telst hann einungis heimilisfastur í því ríki sem hann er nánar tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);
- b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvoru ríkinu maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna, eða ef hann á fast heimili í hvorugu ríkinu, telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði;
 - c) ef maður dvelst að jafnaði í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang;
 - d) ef maður á ríkisfang í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.
3. Þegar aðili annar en maður telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum samkvæmt 1. mgr. telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn hans hefur aðsetur.

5. gr.

Föst atvinnustöð.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „föst atvinnustöð“ fasta starfsstöð þar sem starfsemi fyrirtækis fer að nokkru eða öllu leyti fram.
2. Hugtakið „föst atvinnustöð“ tekur einkum til:
 - a) aðseturs framkvæmdastjórnar;
 - b) útibús;
 - c) skrifstofu;
 - d) verksmiðju;
 - e) verkstæðis; og
 - f) námu, olíu- eða gaslindar, grjótnámu eða annars staðar þar sem náttúruauðlindir eru nýttar.
3. Byggingarsvæði eða byggingar- eða uppsetningarframkvæmd telst því aðeins föst atvinnustöð að hún standi lengur en tólf mánuði.
4. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið „föst atvinnustöð“ ekki til:
 - a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins;
 - b) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlaður til geymslu, sýningar eða afhendingar;
 - c) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlaður til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;
 - d) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð í sambandi við kaup á vörum eða varningi eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;
 - e) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða stoðstarfsemi fyrir fyrirtækið;
 - f) fastrar starfsstöðvar sem nýtt er eingöngu til að reka hvers konar starfsemi sem samsett er úr þáttum sem falla undir a- til e-lið, enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu starfsstöð vegna þessarar samsetningar í undirbúnings- eða stoðstarfsemi.
5. Ef aðili, sem ekki er óháður umboðsaðili samkvæmt ákvæðum 6. mgr., hefur á hendi starfsemi fyrir fyrirtæki og hefur heimild í samningsríki til að gera samninga fyrir hönd fyrirtækis og beitir þessari heimild að jafnaði, telst fyrirtæki þetta, þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr., hafa fasta atvinnustöð í því ríki að því er varðar hvers konar starfsemi sem aðilinn hefur með höndum fyrir fyrirtækið. Þetta á þó ekki við ef starfsemi þessa aðila er takmörkuð við þá starfsemi sem um ræðir í 4. mgr. og sem myndi ekki gera þessa föstu starfsstöð að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum þeirrar málsgreinar, þótt innt væri af hendi frá fastri starfsstöð.
6. Fyrirtæki telst ekki hafa fasta atvinnustöð í samningsríki eingöngu vegna þess að það hefur með höndum starfsemi í því ríki fyrir milligöngu miðlara, umboðsmanns eða annars óháðs umboðsaðila, svo fremi að þessir aðilar komi fram innan marka venjulegs atvinnurekstrar þeirra.
7. Þótt félag sem er heimilisfast í samningsríki stjórnari eða sé stjórnað af félagi sem er heimilisfast í hinu samningsríkinu eða hefur með höndum starfsemi í hinu ríkinu (annaðhvort frá fastri atvinnustöð eða á annan hátt) leiðir það í sjálfu sér ekki til þess að annað hvort þessara félaga sé föst atvinnustöð hins.

6. gr.

Tekjur af fasteign.

1. Tekjur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði eða skógarnytjum) sem staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Hugtakið „fasteign“ skal hafa þá merkingu sem það hefur samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem fasteignin er. Í öllum tilvikum felur hugtakið í sér fylgifé með fasteign, áhöfn og tæki, sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnytjar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttar, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegrar eða fastrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu eða rétt til hagnýtingar á námum, lindum og öðrum náttúruauðlindum. Skip, bátar og loftför teljast ekki til fasteigna.
3. Ákvæði 1. mgr. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu og hvers konar öðrum afnotum fasteignar.
4. Ákvæði 1. og 3. mgr. gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis og um tekjur af fasteign sem hagnýtt er til að veita sjálfstæða persónulega þjónustu.

7. gr.

Hagnaður af atvinnurekstri.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki skal einungis skattlagður í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu frá fastrari atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíka starfsemi með höndum má skattleggja hagnað í síðarnefnda ríkinu sem rekja má til fastrar atvinnustöðvar, í samræmi við ákvæði 2. mgr.
2. Að því er varðar þessa grein og 23. gr. er hagnaður sem í hvoru samningsríki má rekja til hinnar föstu atvinnustöðvar, sem getið er í 1. mgr., sá hagnaður sem ætla mátti að komið hefði í hennar hlut, ekki síst í skiptum hennar við aðra hluta fyrirtækisins, ef hún væri sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum samskonar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður, með tilliti til þeirra starfa sem innt eru af hendi, eigna sem eru notaðar og áhættu sem tekin er í gegnum föstu atvinnustöðina og aðra hluta fyrirtækisins.
3. Þegar samningsríki, í samræmi við 2. mgr., leiðréttir hagnað sem rekja má til fastrar atvinnustöðvar fyrirtækis eins samningsríkis og skattleggur samkvæmt því hagnað fyrirtækisins, sem hefur verið skattlagður í hinu ríkinu, skal hitt samningsríkið, að því marki sem unnt er til þess að komast hjá tvísköttun, gera viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð þess skatts sem lagður er á ef það samþykkir leiðréttinguna sem fyrrnefnda ríkið hefur gert; ef hitt samningsríkið samþykkir það ekki, skulu samningsríkin komast hjá tvísköttun sem leiðir af leiðréttingunni með gagnkvæmu samkomulagi.
4. Þegar hagnaður felur í sér tekjur, sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum þessa, skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.

Siglingar og loftferðir.

1. Hagnaður af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því samningsríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.
2. Ef aðsetur raunverulegrar framkvæmdastjórnar útgerðarfyrirtækis er um borð í skipi skal hún teljast hafa aðsetur í því samningsríki þar sem heimahöfn skipsins er eða, ef ekki er um slíka heimahöfn að ræða, í því samningsríki þar sem útgerðarmaður skipsins er heimilisfastur.
3. Ákvæði 1. mgr. skulu einnig eiga við um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu („pool“), sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.

Tengd fyrirtæki.

1. Þegar:
 - a) fyrirtæki í samningsríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirlýðingum fyrirtækis í hinu samningsríkinu, eða á, beint eða óbeint, hluta af fjármagni þess, eða
 - b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirlýðingum fyrirtækis í samningsríki, svo og fyrirtækis í hinu samningsríkinu eða eiga, beint eða óbeint, hluta af fjármagni þeirra,

og hluteigandi fyrirtæki semja eða setja í öðru hvoru tilvikinu skilmála um innbyrðis samband sitt á viðskipta- eða fjármálasviðinu, sem eru frábrugðnir því sem væri ef fyrirtækin væru óháð hvort öðru, má allur hagnaður, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins, en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, teljast til hagnaðar þess fyrirtækis og skattleggjast samkvæmt því.

2. Þegar samningsríki telur til hagnaðar fyrirtækis í því ríki, og skattleggur samkvæmt því, hagnað fyrirtækis í hinu samningsríkinu, sem hefur verið skattlagður í því ríki, og hagnaðurinn, sem þannig er innifalinn, er hagnaður sem hefði runnið til fyrirtækisins í fyrrnefnda ríkinu ef skilmálarnir, sem samið var um milli fyrirtækjanna tveggja, hefðu verið þeir sömu og samið hefði verið um milli óháðra fyrirtækja, skal síðarnefnda ríkið gera viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð þess skatts sem lagður er þar á þennan hagnað. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skal fullt tillit tekið til annarra ákvæða þessa samnings og skulu bær stjórnvöld samningsríkjanna hafa samráð ef nauðsyn krefur.

10. gr.

Arður.

1. Arð, sem félag heimilisfast í samningsríki greiðir aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Slíkan arð má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem félagið, sem greiðir arðinn, er heimilisfast og samkvæmt lögum þess ríkis. Sé raunverulegur eigandi arðsins heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en 15 af hundraði af vergri fjárhæð.
3. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. skal ekki skattleggja arð í samningsríkinu, þar sem félagið, sem greiðir arðinn, hefur heimilisfesti ef hinn raunverulegi eigandi arðsins er:
 - a) félag (annað en sameignarfélag) sem er heimilisfast í hinu samningsríkinu sem á beint að minnsta kosti 10 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem greiðir arðinn í að minnsta kosti eitt ár fyrir greiðslu arðsins, eða
 - b) lífeyriskerfi;
 - c) Seðlabanki hins samningsríkisins.
4. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu, með gagnkvæmu samkomulagi, setja nánari reglur um framkvæmd takmarkana 2. og 3. mgr. Þessar málsgreinar skulu engin áhrif hafa á skattlagningu félagsins að því er varðar þann hagnað sem arður er greiddur af.
5. Hugtakið „arður“ merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum ágóðahlutaskirteinum eða ágóðahlutaréttindum, námuhlutabréfum, stofnbréfum eða öðrum réttindum sem ekki eru skuldakröfur er veita rétt til hlutdeildar í hagnaði, svo og aðrar tekjur af atvinnurekstri sem farið er með við skattlagningu á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem félagið sem fer með úthlutunina er heimilisfast.
6. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi arðsins er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem félagið, sem greiðir arðinn, er heimilisfast eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu og hlutareignin, sem arðurinn er greiddur af, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda eftir því sem við á.
7. Ef félag, sem er heimilisfast í samningsríki, fær hagnað eða tekjur frá hinu samningsríkinu getur síðarnefnda ríkið ekki skattlagt arðinn, sem félagið greiðir, nema að því leyti sem arður er greiddur aðila heimilisföstum í síðarnefnda ríkinu eða að því leyti sem hlutareignin, sem arðurinn er greiddur af, er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð eða fasta stöð í síðarnefnda ríkinu, né heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins. Þetta gildir jafnt þótt arðurinn sem greiddur er eða óúthlutaði hagnaðurinn sé, að öllu eða nokkru leyti, hagnaður eða tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu.

11. gr.

Vextir.

1. Vextir, sem myndast í samningsríki og greiddir eru aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, skal einungis skattleggja í síðarnefnda ríkinu ef aðillinn er raunverulegur eigandi vaxtanna.
2. Hugtakið „vextir“ merkir í þessari grein tekjur af hvers konar skuldakröfum, hvort sem þær eru tryggðar með veði í fasteign eða ekki og hvort sem þeim fylgir réttur til hlutdeildar í hagnaði skuldunautar eða ekki og tekur hugtakið til tekna af ríkisverðbréfum og tekna af skulda-bréfum eða skuldaviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og vinningar tengdir slíkum verðbréfum, skulda-bréfum eða skuldaviðurkenningum. Kostnaður vegna greiðsludráttar telst ekki vextir að því er varðar þessa grein.
3. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi vaxtanna er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð eða fastri stöð í hinu samningsríkinu þar sem vextirnir myndast og skuldakrafan, sem vextirnir eru greiddir af, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda eftir því sem við á.
4. Þegar vaxtafjárhæðin er hærri, miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, en vaxtafjárhæðin, sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um, ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin, sem umfram er, áfram skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig, að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

12. gr.

Þóknanir.

1. Þóknanir, sem myndast í samningsríki og eru raunverulega í eigu aðila, sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu, má einungis skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Þóknanir fyrir afnot af hverskonar einkaleyfum, vörumerkjum, mynstri eða líkani, áætlun, leynilegri formúlu eða framleiðsluaðferð má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem þær myndast og samkvæmt lögum þess ríkis, en sé raunverulegur eigandi þóknana heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er lagður á, eigi vera hærri en 5 af hundraði af vergri fjárhæð þóknana. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi setja nánari reglur um framkvæmd þessarar takmörkunar.
3. Hugtakið „þóknanir“ merkir í þessari grein hvers konar greiðslur sem tekið er við sem endurgjald fyrir afnot eða rétt til afnota af hvers konar höfundarrétti á verkum á sviði bókmennta, lista eða vísinda, þar með töldum kvikmyndum, hvers konar einkaleyfum, vörumerkjum, mynstri eða líkani, áætlun, leynilegri formúlu eða framleiðsluaðferð, eða fyrir upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda.
4. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi þóknana er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, þar sem þóknanirnar myndast og réttindin eða eignin sem gefur af sér þóknanirnar er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda eftir því sem við á.
5. Þóknanir skulu taldar myndast í samningsríki þegar greiðandinn er heimilisfastur í því ríki. Ef sá aðili, sem þóknanirnar greiðir, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð í samningsríki eða fasta stöð og skyldan til að greiða þóknanirnar er tengd hinni föstu atvinnustöð eða föstu stöð, og þóknanirnar eru gjaldfærðar hjá hinni föstu atvinnustöð, skulu þær þó taldar myndast í því ríki þar sem hin fasta atvinnustöð eða fasta stöð er staðsett.
6. Ef fjárhæð þóknana er, miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem þær eru greiðsla fyrir, er hærri, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, en sú fjárhæð, sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin, sem umfram er, vera áfram skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig, að teknu tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.

13. gr.

Söluhagnaður af eignum.

1. Hagnað sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu fasteignar sem getið er í 6. gr. og staðsett er í hinu samningsríkinu má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Hagnað, sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, eða lausafjár, sem tilheyrir fastri stöð sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur til þess að veita sjálfstæða persónulega þjónustu í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Sama gildir um hagnað af sölu á slíkri fastri atvinnustöð (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild).
3. Hagnaður, sem hlýst af sölu skipa eða loftfara sem notuð eru í flutningum á alþjóðaleiðum, eða lausafjár sem tengt er notkun slíkra skipa eða loftfara, skal einungis skattlagður í því samningsríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.
4. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu hlutabréfa, þar sem meira en 50 af hundraði af eignarhlutum byggja beint eða óbeint á eignarhaldi á fasteign sem staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Ákvæði fyrri málslíðar á ekki við um hagnað:
 - a) af sölu hlutabréfa sem skráð eru í kauphöll sem stofnsett er í öðru hvoru samningsríkinu eða í kauphöll sem bær stjórnvöld samningsríkjanna koma sér saman um; eða
 - b) af sölu hlutabréfa í félagi þar sem meira en 50 af hundraði eignarhluta samanstanda af eignarhaldi á fasteign þar sem félagið rekur starfsemi sína.
5. Samningsríki (ríki A) er heimilt, í samræmi við lög sín, að skattleggja hagnað manns sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu (ríki B), af sölu hlutabréfa eða réttinda í félagi sem er heimilisfastur í ríki A ef:
 - a) hann var heimilisfastur í ríki A í 5 ár á 10 ára tímabili fram að þeim degi er hann varð heimilisfastur í ríki B;
 - b) salan fer fram innan þriggja ára frá því hann verður heimilisfastur í ríki B; og
 - c) eignarhald hans á hlutum eða öðrum réttindum mynduðu að minnsta kosti 10 af hundraði af eignarhlutdeild félagsins þegar hann hætti að vera heimilisfastur í ríki A.Hagnaður sem þannig er skattlagður í ríki A skal vera hagnaður, ef um hann er að ræða, sem rekja má til þess tímabils áður en hann varð heimilisfastur í ríki B. Ef maður er þannig skattlagður í ríki A, þá skal ríki B reikna út söluhagnðinn, ef um hann er að ræða, á grundvelli verðmætis hlutabréfanna eða annarra réttinda á þeim tíma sem hann hætti að vera heimilisfastur í ríki A.
6. Hagnaður, sem hlýst af sölu annarra eigna en getið er í 1., 2., 3., 4. og 5. mgr., skal einungis skattlagður í því samningsríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.

14. gr.

Sjálfstæð persónuleg þjónusta.

1. Tekjur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af sérfræðiþjónustu eða öðru sjálfstæðu starfi, skulu einungis skattlagðar í því ríki A nema hann hafi að jafnaði fasta stöð í hinu samningsríkinu til þess að leysa af hendi störf sín; í því tilviki má leggja skatt á tekjurnar í hinu samningsríkinu, en þó einungis á þann hluta þeirra sem rekja má til þeirrar föstu stöðvar.
2. Hugtakið „sérfræðiþjónusta“ nær einkum til sjálfstæðra starfa á sviði vísinda, bókmennta, lista, uppeldis- eða kennslumála, svo og sjálfstæðra starfa lækna, lögfræðinga, verkfræðinga, arkitekta, tannlækna og endurskoðenda.

15. gr.

Launað starf.

1. Með þeim undantekningum sem um ræðir í 16., 18. og 19. gr. skulu laun og annað svipað endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögd í því ríki, nema starfið sé leyst af hendi í hinu samningsríkinu. Ef starfið er leyst þar af hendi má skattleggja endurgjaldið fyrir það í síðarnefnda ríkinu.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sem hann leysir af hendi í hinu samningsríkinu, einungis skattlagt í fyrirnefnda ríkinu ef:
 - a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri skipti, þó ekki lengur en 183 daga sem hefst eða lýkur á viðkomandi skattári; og

- b) endurgjaldið er greitt af eða fyrir hönd vinnuveitanda sem er ekki heimilisfastur í hinu ríkinu; og
 - c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð eða fastri stöð sem vinnuveitandinn hefur í hinu ríkinu.
3. Þrátt fyrir undanfarandi ákvæði þessarar greinar má skattleggja endurgjald fyrir starf unnið um borð í skipi eða loftfari sem notað er í flutningum á alþjóðaleiðum í því samningsríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

16. gr.

Stjórnarlaun.

Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir setu í stjórn félags sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

17. gr.

Listamenn og íþróttamenn.

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. og 15. gr. má skattleggja tekjur aðila, sem er heimilisfastur í samningsríki, sem hann aflar í hinu samningsríkinu með störfum sínum sem skemmtikraftur, svo sem leikari í leikhúsi eða kvikmyndum, listamaður, hljóðvarpi eða sjónvarpi eða tónlistarmaður, eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.
2. Ef tekjur af starfi, sem skemmtikraftur eða íþróttamaður leysir af hendi sem slíkur, renna ekki til skemmtikraftsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 7. 14. og 15. gr., skattleggja tekjurnar í því samningsríki þar sem starf skemmtikraftsins eða íþróttamannsins er leyst af hendi.

18. gr.

Eftirlaun.

1. Eftirlaun og annað svipað endurgjald, hvort sem er vegna fyrri starfa eða ekki, sem myndast í samningsríki og er greitt til aðila sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu, má skattleggja í fyrrnefnda ríkinu.
2. Með hliðsjón af ákvæði þessu felur hugtakið „eftirlaun og annað svipað endurgjald“ ekki í sér greiðslur sem inntar eru af hendi samkvæmt almannatryggingalöggjöf samningsríkis.

19. gr.

Opinbert starf.

1. a) Laun og annað svipað endurgjald, sem greitt er af samningsríki eða sjálfstjórnarhéraði eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar, skulu einungis skattlögð í því ríki.
- b) Slík laun og annað svipað endurgjald skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef starfið er leyst þar af hendi og maðurinn er heimilisfastur í því ríki og:
 - (i) er ríkisborgari þess ríkis; eða
 - (ii) tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu í þeim tilgangi að leysa þetta starf af hendi.
2. Ákvæði 15., 16. og 17. gr. skulu gilda um laun og annað svipað endurgjald sem greitt er fyrir störf leyst af hendi í tengslum við atvinnurekstur á vegum samningsríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar þess.

20. gr.

Námsmenn.

Námsmaður eða starfsnemi, sem er eða var síðast fyrir komu sína til samningsríkis heimilisfastur í hinu samningsríkinu og dvelur í fyrrnefnda ríkinu einungis vegna náms síns eða þjálfunar, skal undanþeginn skattlagningu í því ríki á greiðslur sem hann fær til að standa straum af kostnaði við framfærslu sína, nám eða þjálfun, enda komi slíkar greiðslur frá aðilum utan þess ríkis.

21. gr.

Aðrar tekjur.

1. Tekjur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki aflar og ekki er fjallað um í fyrri greinum þessa samnings, skulu einungis skattlagðar í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað.
2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki gilda um tekjur, að undanskildum tekjum af fasteign eins og hún er skilgreind í 2. mgr. 6. gr., ef viðtakandi teknanna er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð sem þar er staðsett, eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu í hinu ríkinu frá fastri stöð sem þar er staðsett, og réttindin eða eignin sem tekjurnar stafa frá er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda eftir því sem við á.

22. gr.

Eignir.

1. Eign, sem fólgin er í fasteign sem getið er í 6. gr. og er í eigu aðila heimilisfasts í samningsríki og staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Eign, sem er fólgin í lausafé sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, eða í lausafé sem tilheyrir fastri stöð sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur til þess að veita sjálfstæða persónulega þjónustu í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
3. Eign sem fólgin er í skipum eða loftförum sem notuð eru í flutningum á alþjóðaleiðum, svo og í lausafé sem tengt er rekstri slíkra skipa og loftfara, skal einungis skattlögð í því samningsríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.
4. Allar aðrar eignir aðila heimilisfasts í samningsríki skulu einungis skattlagðar í því ríki.

23. gr.

Aðferðir til að komast hjá tvísköttun.

1. Í tilviki Íslands skal komast hjá tvísköttun á eftirfarandi hátt:
 - a) Þegar aðili, heimilisfastur á Íslandi hefur tekjur sem samkvæmt ákvæðum samnings þessa;
 - (i) má skattleggja í Sviss skal Ísland heimila að fjárhæð þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í Sviss af þeim tekjum sé dregin frá tekjuskatti þess aðila. Slíkur frádráttur skal þó aldrei vera hærri en sá hluti tekjuskattsins, reiknaður fyrir frádráttinn, sem lagður er á þær tekjur sem skattleggja má í Sviss;
 - (ii) sem skulu einungis skattlagðar í Sviss skal Ísland undanþiggja þær tekjur frá íslenskum skatti en getur þó við útreikning skatta á aðrar tekjur þessa heimilisfasta aðila tekið tillit til hinna undanþegnu tekna);
 - b) Þegar aðili, heimilisfastur á Íslandi á eignir sem samkvæmt ákvæðum samnings þessa;
 - (i) má skattleggja í Sviss skal Ísland heimila að fjárhæð þess skatts sem greiddur hefur verið í Sviss af þeim eignum sé dregin frá skatti þess aðila. Slíkur frádráttur skal þó aldrei vera hærri en sá hluti skattsins, reiknaður fyrir frádráttinn, sem lagður er á þær eignir sem skattleggja má í Sviss;
 - (ii) sem skulu einungis skattlagðar í Sviss skal Ísland undanþiggja þær eignir frá íslenskum skatti en getur þó við útreikning skatta á aðrar eignir þessa heimilisfasta aðila tekið tillit til hinna undanþegnu eigna.
2. Í tilviki Sviss skal komast hjá tvísköttun á eftirfarandi hátt:
 - a) Þegar aðili heimilisfastur í Sviss hefur tekjur eða á eignir sem samkvæmt ákvörðun samnings þessa má skattleggja á Íslandi, skal Sviss undanþiggja þessar tekjur eða eignir skattlagningu, en má, þegar reiknaður er skattur af öðrum tekjum eða eignum þess aðila, nota þann skattstiga, sem hefði verið notaður ef undanþegnu tekjurnar eða eignirnar hefðu ekki verið þannig undanþegnar. Þó á slík undanþága einungis við um hagnað sem átt er við í 4. mgr. 13. gr. ef sýnt er fram á raunverulega skattlagningu slíks hagnaðar á Íslandi.
 - b) Þegar aðili heimilisfastur í Sviss fær arð eða þóknunir sem samkvæmt ákvæðum 10. eða 12. gr. má skattleggja á Íslandi, skal Sviss, að framkominni beiðni, veita ívilnun á skatti til þessa heimilisfasta aðila. Ívilnun þessi má vera fólgin í:
 - (i) frádrætti frá skatti á tekjur þessa heimilisfasta aðila að fjárhæð jafnri álögðum skatti

á Íslandi samkvæmt ákvæðum 10. gr. eða 12. gr. Slíkur frádráttur skal þó ekki nema hærri fjárhæð en þeim hluta svissneska skattsins, reiknaðs áður en frádráttur er gerður sem svarar til slíks arðs eða þóknunar; eða

(ii) ákveðinni heildarlækkun á fjárhæð svissneska skattsins; eða

(iii) undanþágu slíks arðs eða þóknana frá svissneskum skatti sem að minnsta kosti felur í sér frádrátt álagðs skatts frá Íslandi frá vergri fjárhæð arðsins.

Sviss skal, í samræmi við svissnesk ákvæði varðandi framkvæmd alþjóðasamninga til að koma í veg fyrir tvísköttun, ákvarða umfang og framgangsmáta ívilnunarinnar.

3. Félag sem er heimilisfast í samningsríki og sem fær arð frá félagi heimilisföstu í hinu samningsríkinu skal, í tengslum við skatt sem lagður er á slíkan arð, eiga rétt á sömu ívilnun sem myndi vera veitt félaginu, ef félagið sem greiðir arðinn væri heimilisfast í fyrrnefnda ríkinu.

24. gr.

Bann við mismunun.

1. Ríkisborgarar samningsríkis skulu ekki sæta annarri eða þyngrri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í hinu samningsríkinu en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða unnt er að láta þá sæta við sömu aðstæður, einkum að því er varðar heimilisfesti. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. gildir þetta ákvæði einnig um aðila sem eru hvorki heimilisfastir í öðru né báðum samningsríkjunum.
2. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning á fyrirtæki í því ríki sem hafa sams konar starfsemi með höndum. Þetta ákvæði skal ekki skýra þannig að það skyldi samningsríki til að veita aðilum heimilisföstum í hinu samningsríkinu nokkurn þann persónufrádrátt, ívilnanir og skattalækkunarir vegna hjúskaparstöðu eða fjölskylduframfærslu sem það veitir þeim aðilum sem þar eru heimilisfastir.
3. Vextir, þóknunarir og aðrar greiðslur, sem fyrirtæki í samningsríki greiðir til aðila heimilisfasts í hinu samningsríkinu, skulu vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskylds hagnaðar fyrirtækisins með sömu skilyrðum og hefðu þær verið greiddar aðila heimilisföstum í fyrrnefnda ríkinu, nema ákvæði 1. mgr. 9. gr., 4. mgr. 11. gr., eða 6. mgr. 12. gr. eigi við. Á sama hátt skulu allar skuldir fyrirtækis í samningsríki við aðila heimilisfastan í hinu samningsríkinu vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskyldra eigna fyrirtækisins með sömu skilyrðum og ef til þeirra hefði verið stofnað við aðila heimilisfastan í fyrrnefnda ríkinu.
4. Þótt eignir fyrirtækja í samningsríki séu að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða undir stjórn eins eða fleiri aðila, sem eru heimilisfastir í hinu samningsríkinu, skulu þau ekki sæta annarri eða þyngrri skattlagningu eða öðrum kröfum í því sambandi í fyrrnefnda ríkinu en fyrirtæki svipaðrar tegundar, sem eru heimilisföst í fyrrnefnda ríkinu, sæta eða unnt er að láta þau sæta.
5. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. skulu ákvæði þessarar greinar gilda um hvers konar skatta, hvaða nafni sem þeir nefnast.

25. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags.

1. Ef aðili telur að ráðstafanir, sem gerðar eru af öðru hvoru eða báðum samningsríkjunum, leiði eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar, sem ekki er í samræmi við ákvæði þessa samnings, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt þau réttarúrræði sem lög þessara ríkja kveða á um, lagt málið fyrir bært stjórnvald í því samningsríki þar sem hann er heimilisfastur eða, falli mál hans undir 1. mgr. 24. gr., í því samningsríki þar sem hann á ríkisfang. Mál verður að leggja fyrir innan þriggja ára frá því að fyrsta tilkynningin berst um aðgerðir sem leiða til skattlagningar sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins.
2. Ef bært stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist en getur þó ekki sjálft leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í hinu samningsríkinu í því skyni að komast hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins.
3. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu, með gagnkvæmu samkomulagi, leitast við að leysa sérhvern vanda eða vafaatriði varðandi túlkun eða beitingu samningsins. Þau geta einnig haft samráð í því skyni að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem ekki er fjallað um í samningnum.

4. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum geta haft beint samband sín á milli, þar á meðal í sameiginlegri nefnd sem skipuð er þeim eða fulltrúum þeirra, í því skyni að ná samkomulagi í samræmi við undanfarandi málsgreinar.
5. Ef
 - a) aðili hefur lagt mál, sem fellur undir 1. mgr., fyrir bært stjórnvald samningsríkis á þeim grundvelli að ráðstafanir sem gerðar eru af öðru hvoru eða báðum samningsríkjum leiði til skattlagningar að því er hann varðar, sem ekki eru í samræmi við ákvæði samnings þessa;
 - b) og bærum stjórnvöldum reynist ekki unnt að ná samkomulagi til þess að leysa málið í samræmi við 2. mgr. innan þriggja ára frá því málið er lagt fyrir bært stjórnvald hins samningsríkisins, skal leggja sérhvert óleyst mál sem hefur komið upp fyrir gerðardóm fari viðkomandi aðili fram á það. Að því tilskildu að aðili sem málið hefur bein áhrif á hafni ekki gagnkvæmu samkomulagi sem kemur gerðardómsúrskurðinum í framkvæmd, eða bær stjórnvöld og viðkomandi aðilar sem málið hefur bein áhrif á, komast að samkomulagi um aðra lausn innan sex mánaða frá því að þeim var birt ákvörðunin, skal úrskurður gerðardóms vera bindandi gagnvart báðum ríkjunum og honum komið í framkvæmd enda þótt kveðið sé á um tímafresti í innlendri löggjöf ríkjanna. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu, með gagnkvæmu samkomulagi, setja nánari reglur um framkvæmd þessarar málsgreinar.
6. Samningsríkin mega láta af hendi, til gerðardóms sem stofnað er til samkvæmt 5. mgr., þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til þess að hrinda í framkvæmd gerðardómsmeðferð. Um fulltrúa gerðardóms gilda sömu reglur um takmörkun á meðferð upplýsinga eins og henni er lýst í 2. mgr. 26. gr. að því er varðar þær upplýsingar sem veittar eru.

26. gr.

Skipti á upplýsingum.

1. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu skiptast á upplýsingum sem séð verður að skipti máli fyrir framkvæmd ákvæða þessa samnings eða framkvæmd eða fullnustu innlendra laga varðandi skatta, hverju nafni sem þeir nefnast, sem samningsríkin eða sjálfstjórnarhéruð eða sveitarstjórnir þeirra leggja á, að því leyti sem viðkomandi skattlagning fer ekki í bága við ákvæði samningsins. Skipti á upplýsingum takmarkast ekki af 1. og 2. gr.
2. Með allar upplýsingar, sem samningsríki veitir viðtöku skv. 1. mgr., skal fara sem trúnaðarmál á sama hátt og farið er með upplýsingar sem er aflað samkvæmt lögum þess ríkis og skulu þær eingöngu gerðar kunnar aðilum eða stjórnvöldum (þar með töldum dómstólum og stjórnsluaðilum) sem hafa með höndum álagningu eða innheimtu á þeim sköttum er um getur í 1. mgr. eða fullnustu- eða ákærvald varðandi þá skatta eða úrskurði um kærur vegna þeirra skatta eða eftirlit með framangreindu. Þessir aðilar eða stjórnvöld skulu einungis nota upplýsingarnar í ofangreindum tilgangi. Þeim er heimilt að gera slíkar upplýsingar opinberar við málarekstur fyrir dómstólum eða í dómsniðurstöðum. Þrátt fyrir framangreind ákvæði, má nota upplýsingar sem móttæknar eru í öðrum tilgangi ef nota má slíkar upplýsingar í slíkum tilgangi samkvæmt lögum beggja samningsríkjanna og bært stjórnvald þess ríki sem leggur til upplýsingarnar heimilar slíka notkun.
3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skal í engu tilviki skýra þannig að þau leggi þá skyldu á samningsríki:
 - a) að framkvæma stjórnsluraráðstafanir sem vikja frá lögum og stjórnsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;
 - b) að veita upplýsingar sem ekki er unnt að afla samkvæmt lögum eða almennum stjórnsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;
 - c) að veita upplýsingar sem myndu ljóstra upp leyndarmálum eða framleiðsluáðferðum á sviði viðskipta, atvinnumála, iðnaðar, verslunar eða sérfræðipækkingar eða veita upplýsingar sem myndu stríða gegn almannareglu (e. ordre public) ef þær væru gerðar opinberar.
4. Ef samningsríki fer fram á upplýsingar í samræmi við þessa grein skal hitt samningsríkið beita þeim aðferðum sem það hefur yfir að ráða til að afla þeirra upplýsinga sem óskað er eftir, jafnvel þótt síðarnefnda ríkið þurfi ekki á þeim að halda vegna eigin skattamála. Sú skuldbinding sem felst í fyrri málslið er háð takmörknunum 3. mgr. en í engu tilviki skulu þær takmarkanir notaðar til að heimila samningsríki að synja um veitingu upplýsinga af þeirri ástæðu einni að það sjálf hafi enga þörf fyrir þær.

5. Í engu tilviki skal skýra ákvæði 3. mgr. þannig að þau heimili samningsríki að synja um veitingu upplýsinga af þeirri ástæðu einni að þær séu í vörslu banka, annarrar fjármálastofnunar, tilnefnds aðila eða aðila sem kemur fram sem umboðsaðili eða annast fjármunavörslu, eða þær tengjast hagsmunum eiganda aðila.

27. gr.

Sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisskrifstofa.

1. Ekkert í samningi þessum skal hafa áhrif á skattaívilnanir sem sendiráðsmenn eða starfsmenn ræðisskrifstofa njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.
2. Þrátt fyrir ákvæði 4. gr., skal einstaklingur, sem er starfsmaður sendiráðs eða ræðisstofnunar samningsríkis sem staðsett er í hinu samningsríkinu eða í þriðja ríki, vera talinn heimilisfastur í sendiríki að því er varðar samning þennan ef:
 - a) í samræmi við þjóðréttarreglur, hann telst ekki skattskyldur í móttökuríkinu vegna tekna sem stafa frá aðilum utan þess ríkis eða frá eignum sem staðsettar eru utan þess ríkis, og
 - b) hann er skattskyldur í sendiríki með sama hætti og þeir sem eru heimilisfastir í því ríki af heildartekjum sínum eða af eignum.
3. Samningur þessi skal ekki taka til alþjóðastofnana, deilda þeirra eða starfsliðs, né heldur til aðila sem eru sendiráðsmenn, starfsmenn ræðisstofnunar eða starfsmenn fastanefnda þriðja ríkis, sem staðsettir eru í samningsríki, en eru í hvorugu samningsríkjanna taldir heimilisfastir þar að því er varðar skatta á tekjur og eignir.

28. gr.

Gildistaka.

1. Ríkisstjórnir samningsríkjanna skulu tilkynna hvor annarri um það þegar stjórnskipulegum skilyrðum fyrir gildistöku þessa samnings hefur verið fullnægt.
2. Samningurinn öðlast gildi þann dag sem síðari tilkynningin, sem um getur í 1. mgr., berst, og skulu ákvæði hans koma til framkvæmda í báðum samningsríkjunum:
 - a) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, vegna greiddra eða bókfærðra tekna fyrsta janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar samningurinn öðlast gildi;
 - b) að því er varðar aðra skatta á tekjur, vegna skattára sem hefjast fyrsta janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar samningurinn öðlast gildi;
 - c) að því er varðar 26. gr., vegna upplýsinga sem tengjast því fjárhagsári sem hefst fyrsta janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar samningurinn öðlast gildi;
 - d) að því er varðar 5. mgr. 25. gr. um framkvæmd gagnkvæms samkomulags sem er:
 - (i) yfirstandandi hjá bærnum stjórnvöldum samningsríkjanna við gildistöku samningsins; eða
 - (ii) hefjast eftir þann dag.
Í málum sem falla undir staflíð (i) hefst þriggja ára tímabilið við gildistöku samnings þessa.
3. Samningur milli Sambandsríkisins Sviss og Íslands til að komast hjá tvísköttun á tekjur og eignir, undirritaður í Bern 3. júní 1988 skal slitið þegar samningur þessi öðlast gildi. Þó skulu ákvæði fyrrnefnda samningsins halda gildi sínu vegna skattára og tímabila sem liðin eru fyrir þann tíma sem ákvæði samnings þessa taka gildi.

29. gr.

Uppsögn.

Samningur þessi skal gilda þar til samningsríki segir honum upp. Hvort samningsríki um sig getur sagt samningnum upp, eftir diplómátískum leiðum, með skriflegri tilkynningu um uppsögn eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok almanaksárs. Í slíku tilviki skal samningnum ekki beitt í báðum samningsríkjunum:

- a) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, vegna greiddra eða bókfærðra tekna fyrsta janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er afhent;

- b) að því er varðar aðra skatta, vegna skattára sem hefjast fyrsta janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er afhent.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í tvíriti í Bern hinn 10. júlí 2014 á íslensku, þýsku og ensku og eru allir textarnir jafngildir, í vafatilvikum skal enski textinn ráða.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands:
Einar Gunnarsson

Fyrir hönd Svissneska sambandsráðsins:
Fabrice Filliez

BÓKUN

Ríkisstjórn Íslands
og
Svissneska sambandsráðið

Hafa, við undirritun samnings milli Íslands og Sambandsríkisins Sviss til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir, orðið ásátt um eftirfarandi ákvæði sem skulu vera óaðskiljanlegur hluti samningsins.

1. Með vísan til málsliðar j í 1. mgr. 3. gr.

Lítið er svo á að hugtakið „lífeyriskerfi“ feli í sér bæði eftirfarandi og önnur eins eða efnislega eins kerfi sem stofnað er til samkvæmt löggjöf sem verður til eftir undirritun samnings þessa:

- a) á Íslandi, lög um skyldutryggingu lífeyrisréttinda og starfsemi lífeyrissjóða nr. 129/1997;
- b) Í Sviss, öll lífeyriskerfi sem falla undir
 - (i) Sambandslög um tryggingu fyrir ellilífeyrisþega og eftirlifendur frá 20. desember 1946;
 - (ii) Sambandslög um tryggingu fyrir fatlaða frá 19. júní 1959;
 - (iii) Sambandslög um viðbótarlífeyri fyrir ellilífeyrisþega, eftirlifendur og fatlaða frá 6. október 2006;
 - (iv) Sambandslög um lífeyrstryggingu fyrir ellilífeyrisþega, eftirlifendur og fatlaða sem greidd er vegna launaðs starfs eða sjálfstætt starfandi frá 25. júní 1982, þar með talin óskráð lífeyriskerfi sem bjóða upp á starfstengdan lífeyri og einstök viðurkennd lífeyriskerfi sem sambærileg eru starfstengdum lífeyriskerfum.

2. Með vísan til 4. gr.

Að því er varðar 1. mgr. 4. gr. er litið svo á og staðfest að hugtakið „heimilisfesti í samningsríki“ á sérstaklega við um:

- a) lífeyriskerfi sem stofnsett er í því ríki; og
- b) félagasamtök sem eru stofnsett og starfrækt eingöngu í trúarlegum-, góðgerðar-, vísinda-, menningar-, íþróttar-, eða menntunarlegum tilgangi (eða vegna fleiri en eins af framangreindu) og sem er heimilisfast í því ríki samkvæmt löggjöf þess, þrátt fyrir að allar eða hluti tekna þess eða hagnaðar sé undanþeginn skatti samkvæmt innanlandslöggjöf þess ríkis.

3. Með vísan til a-liðar 3. mgr. 10. gr.

Þegar sá lágmarks eignarhaldstími sem mælt er fyrir um í a-lið 3. mgr. 10. gr. er ekki uppfylltur á þeim tíma sem greiðsla arðs fer fram og afdráttarskatti því haldið eftir í samræmi við 2. mgr. 10. gr. á þeim tíma sem greiðslan fór fram, en skilyrði um lágmarks eignarhaldstíma eru uppfyllt í kjölfarið, þá á raunverulegur eigandi arðsins rétt á endurgreiðslu hins afdregna skatts.

4. Með vísan til 10., 11., 12. og 21. gr.

- a) Ákvæðum 10., 11., 12. og 21. gr. skal ekki beitt vegna tekna sem greiddar eru í viðskiptum, í hluta viðskipta eða í röð viðskipta, eða sem móttæknar eru af aðila, ef megingilgangur

ráðstafana eða stofnunar þeirra var að njóta ívilnana samkvæmt 10., 11., 12. og 21. gr., og ef, burtséð frá viðskiptunum, hluta viðskiptanna eða röð viðskiptanna, eða aðilans,- og tekjuliðnum var úthlutað til aðila sem er heimilisfastur í hvorugu samningsríkinu.

- b) Ákvæðum 3. mgr. 10. gr. skal ekki beitt vegna arðs sem greiddur er í viðskiptum, hluta viðskipta eða í röð viðskipta, eða sem móttækin er af aðila, ef megingiltangur ráðstafana eða stofnunar þeirra var að njóta ívilnana samkvæmt 3. mgr. 10. grein, og ef, burtséð frá viðskiptunum, hluta viðskiptanna eða röð viðskiptanna, eða aðilans, og arðinum var úthlutað til aðila sem uppfyllir ekki skilyrði 3. mgr. 10. greinar að því er varðar þessar arðgreiðslur.
- c) Ef, burtséð frá viðskiptunum, hluta viðskiptanna eða röð viðskipta, eða aðilans, tekjum er úthlutað til aðila sem, samkvæmt samningi til að komast hjá tvísköttun milli ríkisins þar sem aðillinn er heimilisfastur og ríkisins þaðan sem tekjurnar eru upprunnar, eða samkvæmt öðrum samningi, ætti rétt á ívilnunum með hliðsjón af þessum tekjum sem eru sambærilegar eða hagstæðari en þær sem hann ætti rétt á samkvæmt samningi þessum til handa aðila sem er heimilisfastur í samningsríki, þá skal ekki litið svo á að megingiltangur ráðstafananna eða viðskiptanna, hluta viðskiptanna eða röð viðskiptanna, eða aðilans, hafi verið að njóta ívilnana samkvæmt 10., 11., 12. og 21. gr.

5. Með vísan til 18. gr.

Litið er svo á að hugtakið „eftirlaun“ eins og það er notað í 18. gr. taki ekki bara til reglubundinna greiðslna heldur einnig til eingreiðslna.

6. Með vísan til 18. og 24. gr.

Að því er varðar 18. gr. og 24. gr. er litið svo á að framlög til lífeyrissjóðakerfis í samningsríki af hálfu einstaklings sem leysir af hendi þjónustu í hinu samningsríkinu, skulu, þegar ákvarða þarf skatta einstaklingsins sem koma til greiðslu og hagnað fyrirtækisins sem má skattleggja í því ríki, vera meðhöndlaðir í því ríki á sama hátt og háðir sömu skilyrðum og takmörkunum og framlög til lífeyrissjóðakerfis í því samningsríki, að því tilskyldu að einstaklingurinn hafi ekki verið heimilisfastur í því ríki og hafi verið þáttakandi í lífeyrissjóðakerfinu strax áður en hann hóf að veita þjónustu í því ríki.

7. Með vísan til 26. gr.

- a) Litið er svo á að beiðni um upplýsingaskipti verði eingöngu lögð fram þegar samningsríkið sem leggur fram beiðni hafi neytt allra tiltækra ráða til að afla upplýsinga samkvæmt innlendum skattastjórnsýslureglum.
- b) Litið er svo á að skattyfirvöld þess samningsríkis sem leggur fram beiðni um upplýsingar samkvæmt 26. gr. skuli veita bæru sjórvaldi ríkisins sem beiðni er beint til, eftirfarandi upplýsingar:
 - (i) deili á þeim aðila sem er til skoðunar eða rannsóknar;
 - (ii) fyrir hvaða tímabil óskað er upplýsinga um;
 - (iii) yfirlýsingu um eðli þeirra upplýsinga sem beðið er um og á hvaða formi samningsríkið sem leggur fram beiðni vill fá upplýsingarnar frá ríkinu sem beiðni er beint til;
 - (iv) í hvaða skattalega tilgangi upplýsinganna er aflað;
 - (v) nafn og heimilisfang sérhvers aðila sem talið er að búi yfir þeim upplýsingum sem beðið er um, ef þau eru kunn.
- c) Litið er svo á að tilvísun í „fyrirsjáanlegt mikilvægi“ sé gerð í því skyni að kveða á um upplýsingaskipti í skattamálum í víðtækastri merkingu og á sama tíma að sýna fram á að samningsríkin hafi ekki frelsi til að ástunda „veiði-leiðangra“ eða að óska eftir upplýsingum sem ólíklega eru til þess fallnar að varpa ljósi á skattamál viðkomandi skattaðila. Þrátt fyrir að undirliður b) innihaldi mikilvægar málsmeðferðarreglur sem settar eru í því skyni að tryggja að veiðileiðangrar fari ekki fram, þá má ekki túlka ákvæði stafliða (i) til (v) á þann hátt að þeir standi í vegi fyrir skilvirkum upplýsingaskiptum.
- d) Litið er svo á að 26. gr. skyldi samningsríkin ekki til þess að skiptast á upplýsingum án beiðni eða af sjálfsdáðum.
- e) Litið er svo á að þegar um upplýsingaskipti er að ræða þá gildi stjórnskipulegar málsmeðferðarreglur þess samningsríkis sem beiðni er beint til að því er varðar rétt skattgreiðanda. Jafnframt er litið svo á að þessi ákvæði miði að því að tryggja skattgreiðanda sanngjarna málsmeðferð en ekki til að koma í veg fyrir eða hindra að ósekju ferli upplýsingaskiptanna.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað bókun þessa.

Gjört í tvíriti í Bern hinn 10. júlí 2014 á íslensku, þýsku og ensku og eru allir textarnir jafngildir, í vafatilvikum skal enski textinn ráða.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands:
Einar Gunnarsson

Fyrir hönd Svissneska sambandsráðsins:
Fabrice Filliez

CONVENTION BETWEEN
ICELAND
AND
THE SWISS CONFEDERATION

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

THE GOVERNMENT OF ICELAND and THE SWISS FEDERAL COUNCIL
DESIRING to conclude a Convention for the avoidance of double taxation with respect to
taxes on income and on capital,
HAVE AGREED as follows:

Article 1

Persons Covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) In Iceland:
 - (i) the income taxes to the state (tekjuskattar ríkissjóðs);
 - (ii) the income tax to the municipalities (útsvar til sveitarfélaganna);
(hereinafter referred to as “Icelandic tax”);
 - b) In Switzerland, the federal, cantonal and communal taxes:
 - (i) on income (total income, earned income, income from capital, industrial and commercial profits, capital gains and other items of income); and
 - (ii) on capital (total property, movable and immovable property, business assets, paid-up capital and reserves, and other items of capital);
(hereinafter referred to as “Swiss tax”).
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

5. The Convention shall not apply to the Federal anticipatory tax withheld in Switzerland at source on prizes in a lottery.

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term "Iceland" means Iceland and, when used in a geographical sense, means the territory of Iceland, including its territorial sea, and any area beyond the territorial sea within which Iceland, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the sea bed, its subsoil and its superjacent waters, and their natural resources;
 - b) the term "Switzerland" means the territory of the Swiss Confederation as defined by its laws in accordance with international law;
 - c) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - d) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - e) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - f) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Iceland or Switzerland as the context requires;
 - g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - h) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of Iceland, the Minister of Finance or the Minister's authorised representative;
 - (ii) in the case of Switzerland, the Head of the Federal Department of Finance or his authorised representative;
 - i) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.
 - j) the term "pension scheme" means any plan, scheme, fund, foundation, trust or other arrangement established in a Contracting State which is:
 - (i) regulated by and generally exempt from income taxation in that State; and
 - (ii) operated principally to administer or provide pension or retirement benefits or to earn income for the benefit of one or more such schemes.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein. The term includes a partnership created or organised under the law of one of the Contracting States.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop; and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent

or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business Profits

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits that are attributable to the permanent establishment in accordance with the provisions of paragraph 2 may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Article and Article 23, the profits that are attributable in each Contracting State to the permanent establishment referred to in paragraph 1 are the profits it might be expected to make, in particular in its dealings with other parts of the enterprise, if it were a separate and independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions, taking into account the functions performed, assets used and risks assumed by the enterprise through the permanent establishment and through the other parts of the enterprise.
3. Where, in accordance with paragraph 2, a Contracting State adjusts the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting States and taxes accordingly profits of the enterprise that have been charged to tax in the other State, the other Contracting State shall, to the extent necessary to eliminate double taxation, make an appropriate adjustment if it agrees with the adjustment made by the first-mentioned State; if the other Contracting State does not so agree, the Contracting States shall eliminate any double taxation resulting therefrom by mutual agreement.
4. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and Air Transport

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.
3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

1. Where
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the dividends.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Contracting State of which the company is a resident shall exempt from tax dividends paid by that company, if the beneficial owner of the dividends is
 - a) a company (other than a partnership) which is a resident of the other Contracting State which holds directly at least 10 per cent of the capital in the company paying the dividends for at least one year prior to the payment of the dividend; or
 - b) a pension scheme; or
 - c) the Central bank of the other Contracting State.
4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of the limitations of paragraphs 2 and 3. Paragraphs 2 and 3 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
5. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting

State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other state if such resident is the beneficial owner of the interest.
2. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment or a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. However, royalties for the use of or the right to use any patent, trademark, design or model, plan, secret formula or process may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitations.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the

right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether the payer is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer, and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13 *Capital Gains*

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State. The provisions of the preceding sentence shall not apply to gains:
 - a) from the alienation of shares quoted on a stock exchange established in either Contracting State or on a stock exchange as may be agreed by the competent authorities of the Contracting States; or
 - b) from the alienation of shares in a company the value of which consist of more than 50 per cent of immovable property, in which the company carries on its business.
5. A Contracting State (State A) may, in accordance with its laws, levy tax on gains derived by an individual who is a resident of the other Contracting State (State B) from the alienation of shares or other rights in a company which is a resident of State A if:
 - a) he was a resident of State A for five years in the ten year period preceding the date upon which he became a resident of State B;
 - b) the alienation takes place within three years of his becoming a resident of State B; and
 - c) on ceasing to be a resident of State A, he held shares or other rights that constituted at least 10 per cent of the capital of the company.

The gains so taxed shall be the gain (if any) that is attributable to the period before he became a resident of State B. If the individual is so taxed in State A, State B shall calculate the capital gain (if any) on the basis of the value of the shares or other rights when this individual ceased to be a resident of State A.
6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3, 4 and 5, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.
2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Income from Employment

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16

Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes And Athletes

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or the athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or the athlete are exercised.

Article 18

Pensions

1. Pensions, and other similar remuneration, whether in consideration of past employment or not, arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State, may be taxed in the first-mentioned State.

2. For the purpose of this Article, the term “pensions and other similar remuneration” does not include payments under the social security legislation of a Contracting State.

Article 19

Government Service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of Articles 15, 16, and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.
3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23

Elimination of Double Taxation

1. In the case of Iceland, double taxation shall be avoided as follows:
 - a) Where a resident of Iceland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention;
 - (i) may be taxed in Switzerland, Iceland shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the tax paid in Switzerland on that income. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed, before the deduction is given, which is attributable, to the income which may be taxed in Switzerland;
 - (ii) shall be taxable only in Switzerland, Iceland shall exempt that income from Icelandic tax but can nevertheless in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.
 - b) Where a resident of Iceland owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention;
 - (i) may be taxed in Switzerland, Iceland shall allow as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the tax paid in Switzerland on that capital. Such deduction shall not, however, exceed that part of the capital tax, as computed, before the deduction is given, which is attributable, to the capital which may be taxed in Switzerland;
 - (ii) shall be taxable only in Switzerland, Iceland shall exempt that capital from Icelandic tax but can nevertheless in calculating the amount of tax on the remaining capital of such resident, take into account the exempted capital.
2. In the case of Switzerland, double taxation shall be avoided as follows:
 - a) Where a resident of Switzerland derives income or owns capital which in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Iceland, Switzerland shall exempt such income or capital from tax but may, in calculating tax on the remaining income or capital of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if the exempted income or capital had not been so exempted. However, such exemption shall apply to gains referred to in paragraph 4 of Article 13 only if actual taxation of these gains in Iceland is demonstrated.
 - b) Where a resident of Switzerland derives dividends or royalties which, in accordance with the provisions of Article 10 or 12 may be taxed in Iceland, Switzerland shall allow, upon request, a relief to such resident. The relief may consist of:
 - (i) a deduction from the tax on the income of that resident of an amount equal to the tax levied in Iceland in accordance with the provisions of Article 10 or of Article 12; such deduction shall not, however, exceed that part of the Swiss tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to such dividends or royalties; or
 - (ii) a lump sum reduction of the Swiss tax; or
 - (iii) a partial exemption of such dividends or royalties from Swiss tax, in any case consisting at least of the deduction of the tax levied in Iceland from the gross amount of the dividends or royalties.Switzerland shall determine the applicable relief and regulate the procedure in accordance with the Swiss provisions relating to the carrying out of international conventions of the Swiss Confederation for the avoidance of double taxation.
3. A company which is a resident of a Contracting State and which derives dividends from a company which is a resident of the other Contracting State shall be entitled, for the purposes of taxation in the first mentioned State with respect to such dividends, to the same relief which would be granted to the company if the company paying the dividends were a resident of the first mentioned State.

Article 24

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than

the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 4 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.
5. Where,
 - a) under paragraph 1, a person has presented a case to the competent authority of a Contracting State on the basis that the actions of one or both of the Contracting States have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, and
 - b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to paragraph 2 within three years from the presentation of the case to the competent authority of the other Contracting State,

any unresolved issues arising from the case shall be submitted to arbitration if the person so requests. Unless a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision or the competent authorities and the persons directly affected by the case agree on a different solution within six months after the decision has been communicated to them, the arbitration decision shall be binding on both States and shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of these States. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this paragraph.

6. The Contracting States may release to the arbitration board, established under the provisions of paragraph 5, such information as is necessary for carrying out the arbitration procedure. The members of the arbitration board shall be subject to the limitations of disclosure described in paragraph 2 of Article 26 with respect to the information so released.

Article 26

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing provisions, the information received may be used for other purposes, when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises this use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 27

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic mis-

- sions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.
2. Notwithstanding the provisions of Article 4, an individual who is a member of a diplomatic mission or consular post of a Contracting State which is situated in the other Contracting State or in a third state shall be deemed for the purposes of the Convention to be a resident of the sending State if:
 - a) in accordance with international law he is not liable to tax in the receiving State in respect of income from source outside that State or on capital situated outside that State, and
 - b) he is liable in the sending state to the same obligations in relation to tax on his total income or on capital as are residents of that State.
 3. The Convention shall not apply to international organisations, to organs or officials thereof and to persons who are members of a diplomatic mission, consular post or permanent mission of a third State, being present in a Contracting State and not treated in either Contracting State as residents in respect of taxes on income or on capital.

Article 28

Entry into Force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.
2. The Convention shall enter into force on the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:
 - a) in respect of taxes withheld at source on income paid or credited on or after the first day of January of the calendar year next following the entry into force of the Convention;
 - b) in respect of other taxes for taxation years beginning on or after the first day of January of the calendar year next following the entry into force of the Convention;
 - c) in respect to Article 26, to information that relates to fiscal years beginning on or after the first day of January of the calendar year next following the entry into force of the Convention;
 - d) in respect of paragraph 5 of Article 25 to mutual agreement procedures that are
 - (i) pending between the competent authorities of the Contracting States at the entry into force of the Convention, or
 - (ii) initiated after that date.In cases of subparagraph (i) the three year period begins with the entry into force of this Convention.
3. The Convention between the Swiss Confederation and Iceland for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital signed at Berne on 3 June 1988 shall terminate upon the entry into force of this Convention. However, the provisions of the first-mentioned Convention shall continue to be applicable for taxable years and periods which are expired before the time at which the provisions of this Convention shall be applicable.

Article 29

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination in writing at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

- a) in respect of taxes withheld at source on income paid or credited on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the notice is given;
- b) in respect of other taxes for taxation years beginning on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Bern on this 10th day of July, 2014 in the Icelandic, German and English languages, all texts being equally authentic, the English text prevailing in case of doubt.

For the Government of Iceland:
Einar Gunnarsson

For the Swiss Federal Council:
Fabrice Filliez

PROTOCOL

The Government of Iceland
and
The Swiss Federal Council

Have agreed at the signing of the Convention between Iceland and the Swiss Confederation for the Avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income and on Capital upon the following provision which shall form an integral part of the Convention.

1. ad subparagraph j of paragraph 1 of Article 3

It is understood that the term “pension scheme” includes the following and any identical or substantially similar schemes which are established pursuant to legislation introduced after the date of signature of this Convention:

- a) in Iceland, the Pension Act, no. 129/1997;
- b) in Switzerland, any pension schemes covered by
 - (i) the Federal Act on old age and survivors’ insurance, of 20 December 1946;
 - (ii) the Federal Act on disabled persons’ insurance of 19 June 1959;
 - (iii) the Federal Act on supplementary pensions in respect of old age, survivors’ and disabled persons’ insurance of 6 October 2006;
 - (iv) the Federal Act on old age, survivors’ and disabled persons’ insurance payable in respect of employment or self-employment of 25 June 1982, including the non-registered pension schemes which offer occupational pension plans and the forms of individual recognised pension schemes comparable with the occupational pension plans.

2. ad Article 4

In respect of paragraph 1 of Article 4, it is understood and confirmed that the term “resident of a Contracting State” includes in particular:

- a) a pension scheme established in that State; and
- b) an organization that is established and is operated exclusively for religious, charitable, scientific, cultural, sporting, or educational purposes (or for more than one of those purposes) and that is a resident of that State according to its laws, notwithstanding that all or part of its income or gains may be exempt from tax under the domestic law of that State.

3. ad subparagraph a) of paragraph 3 of Article 10

Where the minimum holding period laid down in subparagraph a) of paragraph 3 of Article 10 was not met at the time of the payment of the dividend and, therefore, the tax stipulated in paragraph 2 of Article 10 was withheld at the moment of the payment, and the condition of the minimum holding period is met subsequently, then the beneficial owner of the dividend shall be entitled to a refund of the tax withheld.

4. ad Articles 10, 11, 12 and 21

- a) The provisions of Articles 10, 11, 12 and 21 shall not apply to an item of income paid under a transaction, a part of a transaction, or series of transactions, or derived by an entity, if the main purpose of its conclusion or its establishment was to obtain the benefits under Articles 10, 11, 12 and 21, and if – leaving aside the transaction, the part of the transaction, the series of transactions, or the entity – the item of income were assigned to a person who is not resident of either Contracting State.
- b) The provisions of paragraph 3 of Article 10 shall not apply to dividends paid under a

transaction, a part of a transaction, or series of transactions, or derived by an entity, if the main purpose of its conclusion or its establishment was to obtain the benefits of paragraph 3 of Article 10, and if – leaving aside the transaction, the part of the transaction, the series of transactions, or the entity – those dividends were assigned to a person who does not fulfil the conditions of paragraph 3 of Article 10 in respect of those dividends.

- c) If – leaving aside the transaction, the part of the transaction, the series of transactions, or the entity – the item of income were assigned to a person who, under a convention for the avoidance of double taxation between the State in which the person is resident and the State in which the income arises, or under another agreement, would be entitled to benefits in respect of that item of income which are equivalent to, or more favourable than, those available under this Convention to a resident of a Contracting State, the main purpose of the transaction, of the part of the transaction, of the series of transactions, or of the entity shall not be considered to be obtaining benefits under Articles 10, 11, 12 and 21.

5. ad Article 18

It is understood that the term „pensions“ as used in Article 18 does not only cover periodic payments, but also includes lump sum payments.

6. ad Articles 18 and 24

As regards Article 18 and Article 24 contributions to a pension scheme of a Contracting State that are made by or on behalf of an individual who renders services in the other Contracting State shall, for the purposes of determining the individual's tax payable and the profits of an enterprise which may be taxed in that State, be treated in that State in the same way and subject to the same conditions and limitations as contributions made to a pension scheme in that Contracting State, provided that the individual was not a resident of that State, and was participating in the pension scheme, immediately before beginning to provide services in that State.

7. ad Article 26

- a) It is understood that an exchange of information will only be requested once the requesting Contracting State has exhausted all regular sources of information available under the internal taxation procedure.
- b) It is understood that the tax authorities of the requesting State shall provide the following information to the tax authorities of the requested State when making a request for information under Article 26:
 - (i) the identity of the person under examination or investigation;
 - (ii) the period of time for which the information is requested;
 - (iii) a statement of the information sought including its nature and the form in which the requesting State wishes to receive the information from the requested State;
 - (iv) the tax purpose for which the information is sought;
 - (v) to the extent known, the name and address of any person believed to be in possession of the requested information.
- c) It is understood that the reference to “foreseeable relevance” is intended to provide for exchange of information in tax matters to the widest possible extent and, at the same time, to clarify that the Contracting States are not at liberty to engage in “fishing expeditions” or to request information that is unlikely to be relevant to the tax affairs of a given taxpayer. While subparagraph b) contains important procedural requirements that are intended to ensure that fishing expeditions do not occur, clauses (i) through (v) of subparagraph b) nevertheless are not to be interpreted in a way to frustrate effective exchange of information.
- d) It is understood that Article 26 does not require the Contracting States to exchange information on an automatic or a spontaneous basis.
- e) It is understood that in case of an exchange of information, the administrative procedural rules regarding taxpayers’ rights provided for in the requested Contracting State remain applicable. It is further understood that these provisions aim at guaranteeing the taxpayer a fair procedure and not at preventing or unduly delaying the exchange of information process.

Nr. 3

11. desember 2015

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Bern on this 10th day of July, 2014 in the Icelandic, German and English languages, all texts being equally authentic, the English text prevailing in case of doubt.

For the Government of Iceland:
Einar Gunnarsson

For the Swiss Federal Council:
Fabrice Filliez

C-deild – Útgáfud.: 30. desember 2015